

Magyar jobboldal: átépítés alatt

2015 május 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

1989. június 16-án, Nagy Imre újratemetésének napján számos beszéd elhangzott a kés? Kádár-kori igénytelenséggel feldíszített koporsók mellett.

A szónoklatok közül ma egyre emlékszünk: Orbánéra, és abból is a legbátrabb mondatra, amely a szovjet csapatok

kivonását sürgeti. Kétség nem fér hozzá, hogy Orbán, a Fidesz és az ország története szempontjából ez volt a legnagyobb hatású kijelentés, amely azon a napon elhangzott. Kevesen emlékeznek azonban a beszéd leglátványosabb mondatára, amely így szólt: „A hatodik koporsóban a mi elkövetkez? húsz évünk is ott fekszik.”

A rendszerváltoztatást követ? húsz év minden ígéretes próbálkozása egy korlátozottan sikeres projekt maradt. Ha nem is volt eredménytelen, de semmiképp sem vált közös sikerélménnyé, az ország negyvenéves kommunista elnyomása utáni elrugaszkodási ponttá. Ha a háború utáni NSZK-ra, Japánra vagy Finnországra nézünk, jól látható, hogy az ezekben az országokban végbement gazdasági csoda nem vett többet igénybe húsz évnél. Ha hozzájuk mérjük magunkat, mindenképp érvényes a megállapítás: elvesztegettünk egy sz?k emberölt?nyi id?t.

2010-ben a Fidesz világossá tette, hogy amit tenni akar, az több mint kormányváltás, több mint rendszerváltás, egyenesen forradalom. A kétharmados Fidesz-gy?zelemmel Magyarországnak hosszú id? után újra olyan kormánya lett, amely következetesen kiáll a nemzeti érdekek védelme mellett. A példa nélküli választói felhatalmazással bíró er?s nemzeti kormány olyan helyzetet jelentett és jelent, amellyel a hazai és a nemzetközi szerepl?k lényegében nem találkoztak a rendszerváltás óta, bár helyesebb úgy fogalmazni, hogy azelőtt sem. Nem csoda, ha egy ilyen er?s érdekérvényesítési szándékkal és potenciállal bíró kormány a kezdetektől fogva támadások kereszttüzében áll, itthon és külföldön egyaránt. Hogy kinek áll útjában egy er?s magyar kormány? Lényegében mindenkinek; mindazoknak, akik az ország gyengeségének vámszedői voltak. Lássuk be, igazából kár lenne őket hibáztatni, csak azt tették, amit mi, magyarok engedtünk nekik, és ami a lényegük: profitot realizáltak.

2010-ben a Fidesz a cs?d szélén álló gazdaságot, milliárdos rejtett költségvetési hiányokat, uniós kötelezettségzegési eljárást, finanszírozhatatlan államadósságot és megszorító politikát követelt? IMF-hitelszerz?dést örökölt. Azoknak, akik esetleg abban reménykedtek, hogy Brüsszel és a nemzetközi pénzügyi körök megért?bbek vagy méltányosabbak lesznek Magyarországgal szemben, hamar csalatkozniuk kellett. Bár ma már talán kevesen emlékeznek rá, hiszen a tavalyi három fideszes választási gy?zelem feledteti a rossz emlékeket, az Orbán-kormány 2010 nyaratól nemzetközi nyomás alatt állt.

Kezdődött az egész egy forint elleni spekulációval. Aztán sorozatban jöttek a gyomrosok. Komoly szankciókkal fenyegették Magyarországot, felmerült szavazati jogunk, illetve a strukturális és kohéziós alapok felfüggesztése is. Ugyanaz a forgatókönyv játszódott le az új kormány valamennyi intézkedése – a magánnyugdíjpénztárak, a

médiatörvény vagy az új alaptörvény – kapcsán. Erős külföldi hátszéllel szervezett, álszpontán, „népi kezdeményezésnek” tűnő demonstrációk Budapest utcáin, illetve megalázó uniós számonkérés, eljárás, európai parlamenti vallatás. Tavares-jelentés, lebegtetett monitoringeljárás, Cohn-Bendit-stílusú rágalalmazások. A baloldali ellenzék és az európai véleményformálók együtt temették a magyar demokráciát, sajtószabadságot, piacgazdaságot, jogállamot. A forint elleni spekulációs támadás 2011-ben már csak a hab a tortán. 2012-ben pedig jöttek a „diáktüntetések”, egyetemfoglalással, ülésztrájkokkal, hídfoglalásokkal. A kormány gyengítését célzó támadások nem maradtak következmény nélkül: 2012 őszére a baloldali pártok összesített támogatottsága 4-5 százalékkal haladta meg a Fideszt. Nem véletlen, hogy Bajnai támogatói épp ekkor látták elérkezettnek az időt, hogy hadrendbe állítsák a baloldal csodafegyverét, a szakértő miniszterelnök-jelöltet. Mint ismert, kevés eredménnyel.

A Fidesz 2014-ben elért újabb elsöprő győzelme azonban nem szegte kedvét a baloldal külföldi támogatóinak. Mintha semmi sem változott volna, ugyanabból a kottából játszanak, és folytatódik a magyar kormány gyengítésére tett kísérletek sorozata. Az előző ciklusban is egy baloldali párt felépítésével próbálkoztak, és most is. A 2010-2014-es ciklusban Bajnai Gordont menedzselték, most pedig Gyurcsány Ferenc következik. Legalábbis nehéz másképp értelmezni a Gyurcsány-vállalatbirodalomba érkező uniós milliárdokat. A stratégia változatlan, csak a személyek terén történt csere. Ami nem sikerült az Együtt 2014-nek és leányvállalatainak (Párbeszéd Magyarországért, Milla, Szolidaritás), az talán majd sikerül a bukott miniszterelnöknek és pártjának, a DK-nak. Az innen-onnan pénzelt, régi, lejáratódott baloldali politikusok háttértevékenységével szerveződő tüntetések folytatódnak, még ha a címkék időről időre változnak is. A Bajnaihoz közel álló HaHa helyett a „MostMi” és MSZP-s (ex)politikusok állnak a „népharag” élére. Hasonlóan a 2010-től kezdődő időszakhoz, 2014 októberétől gyakorlatilag minden kormányzati intézkedést, döntést, ötletet demonstráció követett, tekintet nélkül annak tartalmára.

Bár sok hasonlóság van a 2010-es és a 2014-es ciklus politikai forgatókönyve között, legalább annyi különbség is látható. Először is a Fideszt ért támadásoknak részben más következményei lettek, mint azt a baloldal külső és belső támogatói várták. A mesterséges gyengítés egyik negatív externáliája a Jobbik erősödése lett. A másik jelentős különbség, hogy a Fidesz a második ciklusát tölti kormányon, amelyre a jobboldalnak egyelőre nincs kipróbált politikai eszköztára. Harmadrészt a Fidesz történetének egyik legjelentősebb belső konfliktusát rendezte éppen, amely meggyengítette a jobboldal belső integritását. Negyedrészt a Fidesz ellenfelei ma sokkal kevésbé tűnnek fenyegetőnek, mint az előző ciklusban, ami csökkenti a jobboldali szavazók harci kedvét. A 2014-es három választási vereség után a baloldal pártjai rosszabb körben vannak, mint négy éve, és a jobboldali választók politikai veszélyérzete ma kisebb, mint volt négy esztendővel ezelőtt. Mindemellett azt sem szabad elfelejteni, hogy a gazdasági vészhelyzet – épp a Fidesz kormányzásának köszönhetően – elmúlt, és ez a tény szintén szűkíti a kormány kommunikációs mozgásterét.

Végezetül pedig az Orbán-kormány számos, a rendszerváltás hajnalán megfogalmazott célt elért. Kiszorította az utódpartot a hatalomgyakorlásból, új alaptörvényt alkotott, új szabályrendszert fektetett le a nagyvállalatok és a magyar kormány kapcsolatrendszerében, integrálta a határon túli magyarokat az anyaországi politikai közösségbe, kitört az adósságspirálból. A következő időszak legnagyobb feladata immár nem az ellenfelek legyőzése, hanem az új célok kitűzése. Ahogy Napóleon írja emlékirataiban: a csatát megnyerni semmiség, a győzelmet kihasználni a valódi művészet.

Lánczi Tamás - www.napigazdasag.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló